

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202449
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114202449.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, ul. Teplická 7434/147, IČO: 36234176, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, ul. Sladovnícka 13, proti odporcovi: U. G., trvale bytom H., ul. N. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Zámocká 36, o zaplatenie 728,99 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 05.02.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 728,99 eur spolu s úrokom vo výške 26,28 % ročne zo sumy 490,95 eur od 31.01.2014 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 19.10.2006 Úverovú zmluvu č. 5702000702, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úverový rámec vo výške 497,91 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky v pravidelných mesačných splátkach. Odporca v dohodnutej lehote poskytnutý úver nevrátil a porušil úverové podmienky. Dňa 27.11.2012 navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 555,51 eur. Ku dňu spísania návrhu pozostáva celkový dlh vo výške 728,99 eur z istiny vo výške 490,95 eur, úroku vo výške 217,91 eur, poplatku za výpis z účtu v sume 6,41 eur, zmluvnej pokuty vo výške 3,82 eur a dopočítaného úroku vo výške 9,90 eur.

Odporcovi bol návrh na začatie konania doručený dňa 11.08.2014, pričom odporca sa k návrhu nevyjadril.

Podaním zo dňa 16.09.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj odporcovi riadne oznámený. V konaní sa vedľajší účastník nevyjadril.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Súd sa oboznámil s návrhom a listinnými dôkazmi, ktoré navrhovateľ súdu predložil, a to: nedatovaným výpisom z úverového účtu za obdobie 10/2007,

úverovou zmluvou zo dňa 19.10.2006, prehľadom o splátkach a úhradách označeného ako (A. 4. 7. 6) - AKKORYTARSK. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi má súd za preukázané, že navrhovateľ a odporca dňa 19.10.2006 uzatvorili úverovú zmluvu č. 3610136590 (navrhovateľ ju v návrhu označil č. 5702000702, zrejme chybou v písaní), na základe ktorej mal navrhovateľ poskytnúť odporcovi úver v sume 3.099,-Sk, pričom odporca sa zaviazal navrhovateľovi čerpaný úver vrátiť spolu s úrokom v celkovej výške 3.843,-Sk, a to v 9 mesačných splátkach vo výške 427,-Sk. V ďalšej časti tejto písomnosti, a to v jej spodnej časti, sú takmer nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je takmer nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy) naformulované ďalšie zmluvy, a to tzv. Zmluva o revolvingovom úvere I a Zmluva o revolvingovom úvere II. Tieto zmluvy majú byť uzatvorené na základe takto znejúcej dohody: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže Zmluvu o RÚ I, a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RÚ II, a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RÚ II vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II prostredníctvom Krediťnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s..“ Bližšie podmienky týkajúce sa týchto úverov (napr. úverový rámec, výška úroku, výška RPMN, výška a termíny splátok, a pod.) nie sú v zmluve uvedené, sú uvedené iba odkazom na Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, teda na tzv. všeobecné podmienky, ktoré sú takisto napísané takmer nečitateľným písmom (veľkosť písma je takisto minimalizovaná tak, že je takmer nečitateľné). Z prehľadu o splátkach a úhradách označeného ako (A. 4. 7. 6) - AKKORYTARSK, ktorý predložil navrhovateľ nie je možné zistiť akého vzťahu sa týka, kto je dlžníkom, pričom z ničoho nemožno vyvodit', že tento prehľad sa týka úverovej zmluvy uzatvorenej s odporcom.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Na základe zisteného skutkového stavu a aplikácii citovaných ustanovení právnych predpisov súd právne posúdil vec takto:

Ako je z vyššie uvedeného zrejme, navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu od zmluvného vzťahu s odporcom založeného zmluvou o úvere. Vzhľadom na výšku úveru, ktorá mala byť odporcovi poskytnutá na základe úverovej zmluvy č. 3610136590 (vo výške 3.099,-Sk) je zrejme, že navrhovateľ sa domáha plnenia z úverovej zmluvy, ktorá mala byť uzatvorená v rámci zmluvy o úvere č. 3610136590, spolu s ďalšou zmluvou o úvere. V Zmluve o úvere zo dňa 19.10.2006, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.099,-Sk, mali byť uzatvorené ďalšie dve úverové zmluvy, označené ako Zmluva o revolvingovom úvere I a Zmluva o revolvingovom úvere II. Odporca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že si nesplnil svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver, resp. peňažné prostriedky z úverovej zmluvy s dohodnutým úverovým rámcom 497,91 eur s možnosťou navýšenia. V návrhu navrhovateľ neuviedol to, akú sumu úveru bola odporcovi poskytnutá, iba konštatuje, že odporca nedodrжал platobnú disciplínu a úver nevrátil. Z návrhu teda nevyplýva rozhodujúce skutkové tvrdenie o tom, aká suma úveru bola v skutočnosti odporcovi poskytnutá. Táto skutočnosť nevyplýva ani z listinných dôkazov, ktoré boli súdu predložené. Jednak z úverovej zmluvy z 19.10.2006 ani ostatných listín. Z prehľadu o splátkach a úhradách označeného ako (A. 4. 7. 6) - AKKORYTARSK, ktorý predložil navrhovateľ nie je možné zistiť akého vzťahu sa týka, z ničoho nemožno ustáliť, že tento prehľad sa týka úverovej zmluvy uzatvorenej s odporcom, prípadne odporcu. V tomto smere absentujú podstatné skutkové tvrdenia navrhovateľa.

Navrhovateľ neunesol bremeno tvrdenia podstatných skutkových okolností ani vo vzťahu k výške istiny. Ako uviedol v návrhu, táto pozostáva z úroku vo výške 217,91 eur, poplatku za výpis z účtu v sume 6,41 eur, zmluvnej pokuty vo výške 3,82 eur a dopočítaného úroku vo výške 9,90 eur. Pritom vôbec neuviedol na základe čoho (akého zmluvného dojednanie) má právo voči odporcovi na zaplatenie poplatku vo výške 6,41 eur, či na základe čoho je povinný odporca zaplatiť mu zmluvnú pokutu (pre aké porušenie zmluvnej povinnosti a pod.). Takisto neuviedol ako dospel k výške úroku 217,91 eur a dopočítaného

úroku vo výške 9,90 eur (zkej sumy, za aké obdobie). Neunesenie bremena tvrdenia alebo dôkazného bremena má za následok neúspech v konaní.

Aj keby súd nezamietol návrh pre vyššie uvedené skutočnosti (neunesenie bremena tvrdenia a takisto dôkazného bremena), súd by návrh zamietol aj pre tieto dôvody:

Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že zmluvné dojednanie, resp. zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno, sa považuje za neprijateľnú podmienku. Takéto zmluvné dojednanie bolo viacerými súdmi Slovenskej republiky vyhlásené za neprijateľnú podmienku, teda za ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. (Za neprijateľnú takúto podmienku, resp. takéto dojednanie iného dodávateľa vyhlásil napríklad Okresný súd Žilina právoplatným rozsudkom zo dňa 15.11.2011 sp.zn. 14C/86/2011. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu, a to Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/37/2012 zo dňa 17.05.2012). V tomto konaní sa navrhovateľ domáha zaplataenia žalovanej sumy z obdobného zmluvného dojednania. Uvedenou Zmluvou o úvere zo dňa 19.10.2006 navrhovateľ vnútil odporcovi aj iný právny úkon než iba ten, ktorý jasne vyplýval zo zmluvy o úvere, nakoľko odporca jedným podpisom podpísal aj tú časť predtlačky zmluvy, ktorá sa týka iného právneho vzťahu, majúceho vzniknúť v budúcnosti použitím úverovej karty. Odporcovi nebol predložený taký návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úveru, ktorý by jasne a priamo, bez odkazu na všeobecné úverové zmluvné podmienky, obsahoval všetky základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých podmienok poskytnutia úveru v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (okrem iných aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov). Pritom odporca ani nemal možnosť v rámci uzatváranej úverovej zmluvy vylúčiť uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere I a Zmluvy o revolvingovom úvere II. Takúto prax je podľa názoru súdu možné považovať za nekalú prax, ktorá v zmysle ustanovení Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu a v zmysle ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky je na základe takejto obchodnej praxe uskutočnený právny úkon neplatný.

K vyššie uvedeným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpísaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý.

Tzv. Zmluva o revolvingovom úvere I a rovnako aj Zmluva o revolvingovom úvere II tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalkej obchodnej praxe. Nielenže odporca nemal primeranú možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto mu neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté, ale i samotná formulácia o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere je takmer nečitateľná a skrytá v časti textu inej zmluvy, ktorú je možné objektívne posudzovať ako menej významnú časť, vzhľadom na veľkosť a hustotu písma a jeho umiestnenie. Zmluva o revolvingovom úvere I a rovnako aj Zmluva o revolvingovom úvere II tak nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Navrhovateľ v konaní nepreukázal iné písomné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá by bola uzatvorená v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Preto súd konštatuje, že nebola ani platne uzatvorená.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Odporcovi tak patrí plná náhrada trov konania. Vzhľadom k tomu, že odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, a ani si neuplatnil právo na ich náhradu, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Z rovnakých dôvodov rozhodol o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.